

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Stephanvs Martyr. 26. Decembr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

— 432 (§ 50)

querit? Quæ avaritia sanari potest, si paupertate filii Dei non sanetur? Aug.

2. Mira est humilitas nascentis Christi, quippe, qui nascatur in stabulo, ex egena Matre, quæ fabro fuerat desponsata. Cum nihil non sit humile hoc in mysterio, Christiane quomodo potes pasci sumo vanitatis, & honores ambire? Disce, quid amare, & aestimare debas; ac persuasum sit, veram Christiani gloriam imitatione humilitatis Christi contineri.

3. Hominis causâ è paupertatis, & humilitatis reductus est Iesus: periiit humanum genus, cum homo voluit fieri Deo similis; redemptum est, cum Deus factus est homo. Iesus pro sua in nos pietate fit nobis similis, siamus utique similes Iesu; pateat illi aditus cordis nostri; ubi gratiâ suâ nasci cupit: & cum in corde nostro natus erit, cum nutriamus piis operibus nostris. *Christus in nostris mentibus nascitur, crescit, roratur.* Paulinus.

S. STEPHANVS Martyr.

26. Decembr.

Stephanus autem plenus gratiâ, & fortitudine, faciebat prodigia, & signa magna in populo. Aa. cap. 6.

Primus

Primus pro fide Christiana sanguine suo Stephanus subscripsit, ut purpurati in cælo agminis Antesignanus non immerito habeatur Sapientia Deoque plenus, eoque ab Apostolis inter VII. principes Diaconos adlectus, mirum est, quam multis magnisque prodigiis sive Christianorum animos errexerit, sive fregerit dejeceritque Judæorum. Et movit ea res bilem indurato ad omnem malitiam populo, ut, veluti legem profanasset, injus raperent. Sed ille pro Deo & se ita dixit, ut ad oculorum verborumque fulmina attoniti omnes hærerent, jamque non in hominem pugnare se, sed Angelum crederent. Stephanus hoc acrius vietiis instare, tunc præsertim, cum ad spectaculum cælo se effundente, virtutis arbitrum ponè dextram Patris stantem Christum habere se vidiit. Itaque cum urbe exturbatus axis obrueretur, in genua subsidens egregius triarius fortissime omnia exceptit; Deo identidem nunc se, nunc hostes tuos commendans. Et licet horum causa pessima esset, tam bono tamen Patrono perotante, veniam impetravit Saulus non ita multò post Christo conciliandus, & in Paulum mutandus;

Dd

tandus;

tandus. Tam verum iam tunc fuit, Martyrum sanguinem Christianorum semen es-
se. Ex Act. Apost.

M E D I T A T I O.

De morte S. Stephani.

1. Stephanus se palam profitetur discipulum Iesu Christi; etenim plenus gratiâ & fortitudine mortem non timet. Generosa fides, & ipsa cœlorum contemplatio omnes omnium dolorum aculeos obtundebant. Si tantulum fidei haberem, si interdum animo contemplarer Iesum, cœlestem mihi coronam præparantem, quid amantissime Iesu quid præter te amarem, aut timerem?

2. Forti & alaci constantiâ excipit lapidum graninem, imò moriens orat pro persecutoribus suis. Patere in gratiam Iesu Christi, qui exemplum dedit; patere persecutiones & mortem ipsam, si expediatur, sed forti, animo ; quin etiam Deum ora pro persecutoribus tuis. An scire cupis, cur S. Stephanus tam facile pareat suis carnificibus? Novit eorum beneficio cœlos aperiri. Nec mirum, si ius nescit irasci, per quos videt, aulam regni cœlestis aperiri. Euf.

3. Acta Apostolorum his verbis exprimunt mortem S. Stephani: *obdormivit in Domino. Mors ejus fuit*

suit somno similis, utpote , quæ belli finis, & pacis initium fuerit. Moriar, Domine, moriar ut sancti, quorum mors tam preiosa est in oculis tuis. Vivamus, patiamur, laboremus, ut Iusti & morte Iustorum moriamur. *Moriatur anima mea morte justorum!*

S. JOANNES EVANGELISTA.

27. Decemb.

Petrus vidit illum discipulum quem diligebat Jesus, sequentem, qui recubuit in cœna super pectus ejus. S. Joan. cap. 21.

Ecce, Mater Magna, Filius tuus! Ecce quisquis Filius Mariæ es, germanus Virginis Sodalis Ioannes, cui ultimum cœnans Christus in pulvillum pectus suum, moriens in Matrem Matrem dedit suam, nostram etiam deinceps, si Ioannes sumus. Asiam administravit. Exul patriam tamen cœlestem, aliaque quæ scriptis mandavit, arcana vidit. Venenum, quod cruce temperasset, innoxium

Dd 2

xium